HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אמר אמימר הלכתא [ו] **אותיות נקנות במסירה כרבי אמר ליה רב אשי לאמימר** [ז] **גמרא או סברא א"ל גמרא אמר רב אשי סברא נמי הוא דאותיות מילי נינהו ומילי במילי לא מיקנין ולא** [ח] **והאמר רבה בר יצחק אמר רב שני שטרות הם** [א] **זכו בשדה** [ט] **לפלוני וכתבו לו את השטר חוזר בשטר ואינו חוזר בשדה** [י] **ע"מ שתכתבו לו את השטר חוזר בין בשטר בין בשדה ורב חייא בר אבין אמר רב הונא שלשה שטרות הן תרי הא דאמרן אידך אם קדם מוכר וכתב את השטר כאותה**

הכי גרסינן **אמר אמימר הלכתא אותיות נקנות במסירה כרבי.** וכן רייסטא דגמרא ומסקנא בהרבה מקומות דאותיות נקנות במסירה ולא צריך למכתב קני לך וכל שעבודיה ולא שום שטר: **אמר רב אשי סברא היא.** דאין השטר מועיל כלום לקנות שטר אחר על ידו אלא במסירה תליא מילתא: **דאותיות.** מכירת שטר חוב: **מילי נינהו.** דברים הוא מוכר ולא ממון ממש הלכך מעשה בידים דהיינו מסירה הוא עיקר קנייתן אבל שטר אחר לא מהני דמילי במילי לא מיקנו שטר לא יקנה בשטר: **שני שטרות הן.** חלוקין זה מזה: **זו בשדה זו לפלוני.** אי מקנה לכם בסודר זה שדה זו לצורך פלוני והן קנו לאותו פלוני כמו אצלה לכם: **חוזר בשטר.** ואפי' אמר כתבו ותנו דכל זמן שלא נא ליד מקבל מתנה יכול זה לעקור שליחותו דאין עושין שטר בעל כרחו של נותן דאם ייפה כחו במתנה בעל פה לא ניחא ליה דתיהוי מתנה בשטר. ואע"ג דאמרי' בחזקת הבתים (לעיל דף מ.) קנין בפני שנים ואין צריך לומר כתבו לסתם קנין לכתיבה עומד הני מילי סתמא דמסתמא ניחא ליה למקנה שיכתבו שטר לקונה אבל היכא דמחי לא כתביגן בעל כרחו: **ואינו חוזר בשדה.** שכבר אמר לו לאדם שלא בפניו: **על מנת שתכתבו לו'.** הכי קאמר לא יזכה עד שיבא השטר לידו: **אם קדם מוכר לו'.** מי שצריך למעות ורוצה למכור מנכסיו לחבירו ופעמים שהוא מולא סופר וכותב שטר מכירה כדי שיהא מזומן ליתנו לוקח כל שעה שירצה למכור:

כאותה

אמר ליה כיון דאתחזק בני דינא מי בעיא קנתיה לא אמרינן כיון דאתחזק מכל מקום להימנה משום דאותיות נקנות במסירה אלא משמע דאין הלכה כרבי והא דאמר במי שמת (לקמן דף קנא.) אימיה דרב עמרם חסידא הוה לה מלוגא דשטרי אמרה ליהוי לעמרם ברי אתא לקמייה דרב נחמן א"ל הא לא משך משמע דאי משך קנה [ה] הני מילי מתנת שכיב מרע שאינו יכול [ט] לכתוב דדברי שכיב מרע ככתובים דמו והיו סבורים דמשיכה מיהא בעי כיון דבעלמא בעי מסירה ושטר ולא דמי לשאר מילי דשכיב מרע ובהכותב (כתובות דף פה. ופס) גבי הביא איתתא לאפקידו גבה מלוגא דשטרי משמע דאי תפסתיהו מחייס קניא ואע"ג דליכא כתיבה אור"י דהיא לא היתה רוצה לקנות המלוה אלא התם רצתה לחזוק הימומים שיפרעו לה על ידי שתעכב השטרות בידה אלא יוכלו לגבות פשוט [ו] והא דאמר בגט פשוט (לקמן דף קעג.) אותיות נקנות במסירה אבל אמר צריך להביא ראיה דאם לא אמר מלגא דשטרי דמש